

Solitude, 2010, akryl, plátno, 90 x 120 cm

René Hábl

29. 11. 1968 narozen v Uherském Hradišti

1983–1987 SUPŠ v Uherském Hradišti, obor grafiky

1988–1994 AVU Praha, profesor Jiří Sopko,
František Hodonský, Jan Kotík a Miloš Šejn

Pedagog Střední uměleckoprůmyslové školy v Uh. Hradišti
a od roku 1996 Zlínské soukromé vyšší odborné školy umění

Výstavy od roku 1987, samostatné od roku 1995

Účast na sochařských sympoziích v Třinci, v roce 2007

a v Miloticích, v letech 2003, 2004 a 2011

adresa: Osvoboditelů 3778, 760 01 Zlín

mobil: 732 226 919

e-mail: c.p.333@seznam.cz

web: www.renehabl.com

galerie: www.galerie-sumperk.cz www.dksumpark.cz

Candide Diabolo, 2011, akryl, plátno, 60 x 70 cm

R E N É H Á B L

M E T A – P O L O H A M A L B Y

6. 2. – 3. 3. 2013

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 6. ÚNORA V 18.00 HODIN**

**OTEVŘENO DENNĚ 13.00 DO 18.00 HODIN NA
ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G**

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Bez názvu, 1994 -1995, akryl, plátno, 112,5 x 73 cm

Vertigo, 2010, akryl, plátno, 85,5 x 202,5 cm

Světloňoš II, 2011, akryl, plátno, 60 x 70 cm

Seraphine, 2005, akryl, plátno, 140,5 x 130,5 cm

Bez názvu, 1994 – 1997, olej, plátno, 146 x 135 cm

Dvě zhruba desetileté časové vrstvy obsahují stránky Reného Hábla. První pokrývá polovinu jeho pražského studia a pár následných let. Je ovlivněna dotykem s malbou nejenom ve Zlíně všemi ctěného Svatopluka Slovenčíka a snad i setkáním s Františkem Hodonským, jedním z určujících pedagogů. Začal přírodou, ale možná daleko víc jejím niterným stavem v mysli a obrazem sebe sama. Je hustě promalována živým rukopisem a cosi melodického v ní postupně sílí. Po roce 2000 rukopis mizí. Hladké plochy a tvary na nich míří ke grotesce, vlastní jinému z profesorů, Jiřímu Sopkovi. Spreje a plošné objekty, které druhou vrstvu malby časově doprovází, se jí podobají. Její pevně vymezené tvary jsou často i figurální, a přece zjevné teprve v souvislostech ztvrzených názvem, který přesto nezavazuje, ale dává volnost vlastním představám.

Obsah je do plochy rozloženě vepsaný v čase, tak jako téma v partituře programní hudby. Rodí se ve vzájemném prolínání přírodních a geometrických útvarů v podobě tušených příběhů volně se přesýpajícího kaleidoskopu. Tón v plném světle čisté barvy a nejen znakovostí blíží se ikonám i čemusi známému v lidovém umění. Navzdory studiu má blízko i k mediumnímu projevu a až nečekaně se tak v galerii potkává i s předchozí malbou paní Marie Kodovské z Rýmařova.

V poslední době vítězí strohý tvar, blízký papírové koláži. A byl by přísně plošný, nebýt vzájemných vazeb, které dotykem nebo i překrýváním a optickým vykláněním roviny ploch prolamují plátno do umocněné prostorovosti. Do „meta – polohy“ nové, až Chiricovsky laděné vrstvy třetí. René Hábl se plynule mění a proměnou zraje. Nikde ale neopouští tolikrát zatracovanou malbu, a i v tom je sympatický. Dál je všechno plně otevřené svobodě v rozpoznání malířova záměru anebo spíš ponecháno jen tak sobě, v čiré řeči obrazu, ať je jeho východiskem cokoli. Výstava, která společně ukazuje malbu starší i novou, je už tím výjimečná.

Miroslav Koval

Mimeze, 2012, akryl, plátno, 119,5 x 80 cm